Hierbij het gespreksverslag (juni en september 2022) van overleg met Stadgenoot én De Key over modelafspraken tussen gemeente en de corporaties met betrekking tot de gemengde huisvestingslocaties. Die modelafspraken zijn bij de start van de huisvestingsprojecten opgesteld.
Nu, vijf jaar later, hebben we de modelafspraken gezamenlijk tegen het licht gehouden, herschreven en aangescherpt waar mogelijk.

Stadgenoot geeft aan dat de modelafspraken op hooflijnen helder zijn. Echter, er zijn een aantal belangrijke aandachtspunten binnen de concept herziene modelafspraken die nog aandacht behoeven en die een nadere uitwerking / aanscherping vragen. Die aanscherping is met name nodig voor statushouders die ernstige overlast veroorzaken en statushouders met ernstige psychische problematiek die zorg mijden /of waarvoor geen zorg beschikbaar is op de gemengde huisvestingslocaties.
Bij ernstige casuïstiek op de huisvestingsprojecten is Stadgenoot van mening dat samenwerking beter kan en moet. Stadgenoot ervaart bij dergelijke casuïstiek gemis aan slagvaardigheid, gevoel van urgentie en voldoende en adequate regie op het proces vanuit de Gemeente.

Daarom hebben we tijdens overleg over de modelafspraken gesproken over hoe / waar het proces nog verbeterd kan worden. Zie de gespreksverslagen hieronder en de actiepunten die voortkomen uit de besproken punten.

Gezamenlijk bespreken voorgestelde acties;
Veiligheid / 5.1, 2, e

- Tijdens reguliere veiligheidsoverleggen met betrekking tot huisvestingslocaties eerder in kaart brengen welke statushouders op een locatie extra kwetsbaar zijn en overlast gevend gedrag goed monitoren en hier vanuit de betrokken spelers tijdig op anticiperen. Is hierin nog verbetering mogelijk?
- Ruimte creëren om huurcontracten van overlast gevende statushouders sneller / eenvoudiger te kunnen ontbinden, bijvoorbeeld door de aanvraag voor ontbinding van het huurcontract van een overlast gevende statushouder al te kunnen aanvragen als 70% van de betrokken deelnemers in een MWZO overleg akkoord is met ontruiming (in plaats van 100% van de deelnemers, zoals nu de afspraak is). Is dit wenselijk / bespreekbaar?
- Stadgenoot geeft aan dat er strakkere regie nodig is op overlast gevende casuïstiek met statushouders en de afhandeling van crisissituaties door de verschillende betrokkenen bij ernstig overlast gevende situaties. Stadgenoot geeft aan dat dit proces nog steeds aandacht en verbetering verdient. Is hierin nog verbetering mogelijk / haalbaar? Zo ja, welke voorstellen voor verbetering stel je voor?
- Lieven de Key herkent dat het bestaande proces bij overlast onvoldoende recht doet aan de situatie op de projecten. Meldpunt Zorg en Woonoverlast heeft nu een coördinerende rol maar geen daadkracht om een impasse of vertraging te doorbreken. Wel regie, geen macht. Voor het beheer en omwonenden is het erg frustrerend wanneer een onwenselijke situatie vroegtijdig wordt gesignaleerd en gemeld maar dat de ingerichte acties geen vooruitgang bieden.
- Wens Stadgenoot; Processen in de modelafspraken met betrekking veiligheid toch graag SMARTer formuleren; duidelijke termijnen benoemen voor afhandeling van overlast gevende situaties en exit strategie verder uitwerken. Is hierin nog verbetering mogelijk? Zo ja, op welke onderdelen?

Wonen 5.1, 2, e 5.1, 2, e; Kunnen jullie onderzoeken wat er nog gedaan kan worden vanuit Wonen (en de GGD) om het proces van het huisvesten van statushouders aan de voorkant nog beter te organiseren;

- scherpere selectie van statushouders voor de gemengde huisvestingscomplexen door Wonen door een intensievere samenwerking met COA en de GGD. Kan hierin nog meer gedaan worden?
- Verplicht invullen van het K10 formulier bij het screenen van statushouders op psychische klachten aan de voorkant. Kan dat?
- Bijsturing doelgroep op de projecten; overgrote deel 23 + huisvesten op de projecten. Is dat wenselijk / bespreekbaar? (Key herkent zich niet in beeld dat er verschil is in zorg/kwetsbaarheid tussen 23- en 23+ doelgroep).
- Andere huurcontractvormen voor statushouders jongeren in de leeftijd 18-23 jaar; deze doelgroep huisvesting middels omklapcontracten met begeleiding in plaats van reguliere huurcontracten. Of deze doelgroep niet meer huisvesten op de huisvestingsprojecten. Is dat wenselijk / bespreekbaar?
- Voorlichtingen van Wonen aan statushouders in een azc /noodopvang opnieuw opstarten met nadrukkelijke aandacht voor het wonen op een huisvestingsproject en het onderdeel uitmaken van een community. Kan dat toch weer opgestart worden? (ook wens van De Key)
- De Key; Ruggensteunregeling: voorstel om alles m.b.t. herhuisvesters uit dit document te laten. Het proces moet eerst echt nog goed geëvalueerd worden i.s.m. Wonen om een proces of kaderafspraken te maken. Hoe het nu omschreven staat geeft een te rooskleurig beeld van de praktijk. LdK is al begonnen met een lessons learned n.a.v. de eerste stroom herhuisvesters, dit wordt binnenkort ook nog besproken met de andere corporaties. Kunnen we ons hierin vinden?

Programmateam Migratie en Asiel; Wat kan er nog gedaan kan worden vanuit de gemeente om het proces van het huisvesten van jong volwassen statushouders (18-23 jaar) aan de voorkant nog beter te organiseren;

- Statushouders in de leeftijd 18-23 jaar alleen een woonvorm mét begeleiding bieden (bijvoorbeeld middels omklapcontract bij zorgaanbieder). Is dat wenselijk/ bespreekbaar/ haalbaar?
- Kamertraining aanbieden aan de statushouders jongeren van 18-23 jaar, die in Nederland wonen zonder hun ouders. Is dat wenselijk / haalbaar?

GGD; Onderzoeken of het wenselijk is en zo ja, wat er nog gedaan kan worden vanuit de gemeente om de inzet van het K10 formulier bij het screenen van statushouders op psychische klachten aan de voorkant een meer verplichtend karakter te geven bij het huisvesten van statushouders en deze inzet breder uit te rollen?

Stadgenoot / 5.1, 2, e 5.1, 2, e kunnen jullie onderzoeken;

- hoe voldoende ondersteuning vanuit het sociaal beheer te organiseren voor de community builders binnen de huisvestingsprojecten zodat zij zich kunnen richten op het organiseren van een prettig leefklimaat en zij niet/minder belast worden met overlast gevende casuïstiek.
- welke aanscherpingen kunnen worden opgenomen in de huurcontracten

Stadsdelen;

- Maatschappelijk programma: staat nu wat summier beschreven. Voorstel om zowel inhoudelijke kaders te geven aan dit maatschappelijk programma en ook financiële continuïteit te waarborgen. In de praktijk merken we (Key) dat het erg afhankelijk is van het stadsdeel of er op financiële en personele wijze wordt bijgedragen aan een maatschappelijk programma. Je zou willen dat dit voor elk gemengd complex gelijk is. Bovendien merken we dat er

veel aandacht en daarmee daadkracht en middelen zijn in het begin van een huisvestingsproject, maar dit naarmate de jaren verstrijken vermindert. Dan zijn partijen zoals bijv. Vluchtelingenwerk niet meer volledig aangehaakt en daarmee loop je risico's dat in crisis of overlastzaken je niet adequaat en snel kan handelen.

–

Input vanuit De Key (2 september 2022)

1. Het proces aan de voorkant zo organiseren zodat statushouders aan de voorkant zo passend mogelijk worden gehuisvest. Voorstellen voor verbetering van het proces;

- grotendeels eens met de huidige punten van Stadgenoot, herkennen dat we weinig inzichten hebben in de selectie aan de voorkant.
- herkennen niet het verschil in zorg/kwetsbaarheid tussen de 23- en 23+ doelgroep.
- **aanvulling:**
  A. Vooraf voorlichting of verplichte deelname aan voorlichting na inhuizing is nuttig om bewoners te informeren over rechten en plichten die horen bij zelfstandig wonen. Ook helpt duidelijke begrenzing bij de start het dagelijks beheer. Een gedeelte van deze groep heeft behoefte aan 'opvoeding zelfstandig wonen'. Dit verhoogt de zelfredzaamheid. (De ervaring op Riekerhaven leert dat een deel van de bewoners 6 jaar lang goed is begeleid, maar dat zij daardoor na verhuizing weg van Riekerhaven niet de juiste tools hebben ontwikkeld om echt zelfstandig te wonen buiten een community).
  B. Voorlichting en verwachttingsmanagement aan de voorkant om toekomstig statushouders te informeren over de toekomstige woonsituatie. Het komt nog te vaak voor dat statushouders teleurgesteld zijn in de geboden huisvesting omdat deze niet overeenkomt met het verwachtingspatroon. De initiële beleving en eerste contact is hierdoor vaak negatief. Dit vormt een hindernis om deze groep later te betrekken bij het project.

2. Het proces tijdens bewoning

- herkennen dat jongeren zelf onvoldoende melding maken van overlast en incidenten
- **aanvulling:**
  Stadgenoot vraagt zich af of zij gedragsaanwijzingen kunnen opnemen in het huurcontract, die het makkelijker kunnen maken om het huurcontract van overlast gevende statushouders te ontbinden.
  Opmerking de Key: Interessant. Het zal helpen om de clausule 'goed huurderschap' beter te definiëren om gericht naar te verwijzen bij sommaties. Dit helpt in de poging tot gedragswijziging en biedt duidelijkheid welke grens niet te overschrijden.

3. Het proces bij een crisissituatie

- **Aanvulling:** Lieven de Key herkent dat het bestaande proces bij overlast onvoldoende recht doet aan de situatie op de projecten. Meldpunt Zorg en Woonoverlast heeft nu een coördinerende rol maar geen daadkracht om een impasse of vertraging te doorbreken. Wel regie, geen macht. Voor het beheer en omwonenden is het erg frustrerend wanneer een onwenselijke situatie vroegtijdig wordt gesignaleerd en gemeld maar dat de ingerichte acties geen vooruitgang bieden.

Een voorbeeld:

- LdK doet zorg/overlast/melding van bewoner die omwonenden tot last is door vreemd gedrag. LdK komt niet in contact met bewoner en doet melding bij MZWO.
- MZWO zet de melding door naar GGD/GGZ waarna zij dezelfde acties ondernemen als al door LdK zijn geprobeerd. Telefonisch contact, brieven en huisbezoeken. LdK krijgt geen terugkoppeling, soms ivm privacy.
- Na weken wachten vraagt LdK status waarna blijkt dat GGD/GGZ niet is geslaagd in contact te komen met bewoner en daarom het dossier heeft gesloten.
- Ondertussen blijft de overlastsituatie voortduren. Dit is voor omwonenden lastig en leidt niet zelden tot mentale problemen en stress bij omwonenden. Uitvoerend beheer heeft het gevoel onvoldoende te worden ondersteund en dat de hulpvraag niet wordt erkend.

- **Aanvulling:** Maatschappelijke problematiek bestaat overal in de samenleving, zo ook op gemengd wonen projecten. Door de kwetsbaarheid van de bewoners en de intensieve samenlevingsvorm heeft dit echter een versterkt effect op de leefbaarheid en veiligheid. Personeelstekorten bij de politie en GGZ raken deze projecten dagelijks. Het beheer wordt hierdoor niet zelden onvoldoende ondersteunt.

4. Stadgenoot wil graag bestuurlijk agenderen;

- LdK vraagt zich af wat de status/doel is van dit document. Suggestie voor meer slagkracht te generen: uiteindelijke document ondertekenen door bestuur stadsdelen of centrale stad. Zo kunnen we alle betrokken partijen ook wijzen op hun verantwoordelijkheden. Anders zien wij het risico dat dit een te vrijblijvend document blijft.

Tot slot nog 2 andere punten ter aanvulling:

- Ruggensteunregeling: voorstel om alles m.b.t. herhuisvesters uit dit document te laten. Het proces moet eerst echt nog goed geëvalueerd worden i.s.m. Wonen om een proces of kaderafspraken te maken. Hoe het nu omschreven staat geeft een te rooskleurig beeld van de praktijk. LdK is al begonnen met een lessons learned n.a.v. de eerste stroom herhuisvesters, dit wordt binnenkort ook nog besproken met de andere corporaties.
- Maatschappelijk programma: staat nu wat summier beschreven. Voorstel om zowel inhoudelijke kaders te geven aan dit maatschappelijk programma en ook financiële continuïteit te waarborgen. In de praktijk merken we dat het erg afhankelijk is van het stadsdeel of er op financiële en personele wijze wordt bijgedragen aan een maatschappelijk programma. Je zou willen dat dit voor elk gemengd complex gelijk is. Bovendien merken we dat er veel aandacht en daarmee daadkracht en middelen zijn in het begin van een huisvestingsproject, maar dit naarmate de jaren verstrijken vermindert. Dan zijn partijen zoals bijv. Vluchtelingenwerk niet meer volledig aangehaakt en daarmee loop je

risico’s dat in crisis of overlastzaken je niet adequaat en snel kan handelen.

Gespreksverslag over modelafspraken met Stadgenoot op 25 juli 2022

Aanwezigen;

5.1, 2, e , e Stadgenoot, strategie
5.1, 2, e 5.1, 2, e Stadgenoot, strategie
5.1, 2, e Gemeente Amsterdam, directie Wonen
5.1, 2, e 5.1, 2, e Gemeente Amsterdam, stadsdelen

Afgemeld wegens vakantie: 5.1, 2, e 5.1, 2, e , Gemeente Amsterdam, afdeling Veiligheid

Stadgenoot geeft aan dat de modelafspraken op hooflijnen helder zijn. Echter, er zijn een aantal belangrijke aandachtspunten binnen de concept modelafspraken die nog aandacht behoeven en die een nadere uitwerking / aanscherping vragen. Die aanscherping is met name nodig voor statushouders die ernstige overlast veroorzaken en statushouders met ernstige psychische problematiek die zorg mijden /of waarvoor geen zorg beschikbaar is op de gemengde huisvestingslocaties.

Bij ernstige casuïstiek op de huisvestingsprojecten is Stadgenoot van mening dat samenwerking met de gemeente beter kan en moet. Stadgenoot ervaart bij dergelijke casuïstiek gemis aan slagvaardigheid, gevoel van urgentie en voldoende en adequate regie op het proces vanuit de Gemeente. Die processen met betrekking tot overlast gevende casuïstiek verdient wat Stadgenoot betreft dus aandacht en verbetering.

Daarom hebben we tijdens dit overleg gesproken over hoe / waar het proces nog verbeterd kan worden;

1. **Het proces aan de voorkant zo organiseren zodat statushouders aan de voorkant zo passend mogelijk worden gehuisvest. Voorstellen voor verbetering van het proces;**

- Nog scherpere selectie van statushouders voor de gemengde huisvestingscomplexen door Wonen door een intensievere samenwerking met COA en de GGD. Goed dat COA sociaal medische adviezen geeft (als nodig) en dat Wonen daar rekening mee houdt in het huisvesten van statushouders. Deze samenwerking graag intensiveren.
- Inzet van het K10 formulier bij het screenen van statushouders op psychische klachten aan de voorkant; mooi dat dit instrument nu ingezet wordt maar het instrument is nog wel erg vrijblijvend. Kan het screenen aan de voorkant op psychische problematiek (liefst ook LVB problematiek!) een verplichtend karakter krijgen bij de huisvesting van statushouders en breder uitgerold worden (nu is er een pilot met 50 statushouders die het K10 formulier ontvangen met de vraag dit in te vullen en zelf terug te sturen)?
- Andere doelgroep op de projecten; overgrote deel doelgroep 23 + huisvesten op de projecten en alle statushoudersjongeren in de leeftijd 18-23 jaar alleen een woonvorm mét begeleiding bieden (bijvoorbeeld middels omklapcontract bij zorgaanbieder). Stadgenoot constateert dat de doelgroep 18-23 jaar nog erg kwetsbaar is en dat zij erg veel risico lopen op middelengebruik, ontwikkeling van schulden, verergering psychische problematiek, ect. Graag daarom ook kamertraining aanbieden aan de statushoudersjongeren van 18-23 jaar, die in Nederland wonen zonder hun ouders.
- Andere optie; wellicht aanbieden van andere huurcontracten aan alle statushouders; Stadgenoot stelt voor om omklapcontracten bij zorgaanbieders te bieden voor alle statushouders op de huisvestingsprojecten. Dit is een vergaande keuze wat betreft de positie van statushouders binnen de huisvestingsprojecten, die ook erg kostbaar is

aangezien alle statushouders dan in een aanvullend zorgtraject moet worden geboden.
- Stadgenoot uit ook de wens om de voorlichtingen van Wonen aan statushouders in een azc /noodopvang opnieuw op te starten met nadrukkelijke aandacht voor het wonen op een huisvestingsproject en het onderdeel uitmaken van een community.

2. Het proces tijdens bewoning

- Beheer versterken; het is van belang om het sociaal beheer op de huisvestingsproject voldoende toe te rusten zodat bewoners signalen aangaande zorgwekkende casuïstiek tijdig kunnen melden bij het sociaal beheer. Sociaal beheer is aanwezig op de locatie en maakt iedere keer melding van overlast gevende statushouders bij het meldpunt Zorg-en Woonoverlast in het kader van dossieropbouw. Daarnaast worden community builders binnen de huisvestingsprojecten voldoende ondersteund in hun rol zodat zij zich kunnen richten op het organiseren van een prettig leefklimaat. Ernstige casuïstiek hoort niet door community builders te worden opgepakt en het is van belang om community builders daarin te beschermen en hen daarbij te ondersteunen (waar nodig). Een gemiste kans is dat jongeren zelf onvoldoende melding maken van overlast en incidenten. Hoe zorgen we voor een veilig leefklimaat waarin dit wel gebeurd?
- Goede samenwerking tussen de betrokken maatschappelijke spelers blijft van belang. Aan stadsdelen om hierin te faciliteren en erop toe te zien dat de geboden ondersteuning en samenwerking tussen welzijnsaanbieders adequaat en voldoende is.
- Stadgenoot vraagt zich af of zij gedragsaanwijzingen kunnen opnemen in het huurcontract, die het makkelijker kunnen maken om het huurcontract van overlast gevende statushouders te ontbinden.
- Het opschroeven van beveiliging op de huisvestingsprojecten met veel overlast gevende casuïstiek is volgens Stadgenoot ook een optie om een situatie op een huisvestingsproject beheersbaar te houden, maar de kosten daarvan zijn (te) hoog; zeker € 500.000 per jaar en is daarom geen optie.
- Indien de slagvaardigheid bij zorgwekkende casuïstiek niet verbeterd dan overweegt Stadgenoot om het huisvesten van jongeren in de huisvestingsprojecten in zijn huidige vorm en onder de huidige voorwaarden niet langer uit te voeren.
- Tijdens reguliere veiligheidsoverleggen met betrekking tot huisvestingslocaties eerder in kaart brengen welke statushouders op een locatie extra kwetsbaar zijn en overlast gevend gedrag goed monitoren en hier vanuit de betrokken spelers tijdig op anticiperen.
- Ruimte creëren om huurcontracten van overlast gevende statushouders sneller / eenvoudiger te kunnen ontbinden, bijvoorbeeld door de aanvraag voor ontbinding van het huurcontract van een overlast gevende statushouder al te kunnen aanvragen als 70% van de betrokken deelnemers in een MWZO overleg akkoord is met ontruiming (in plaats van 100% van de deelnemers, zoals nu de afspraak is).

3. Het proces bij een crisissituatie

- Stadgenoot geeft aan dat er strakkere regie nodig is op overlast gevende casuïstiek met statushouders en de afhandeling van crisissituaties door de verschillende betrokkenen bij ernstig overlast gevende situaties. Stadgenoot meldt dat er nog steeds voorbeelden te benoemen zijn waarbij dit niet goed gaat. Recent voorbeeld; een (herhalend) overlast gevende statushouder

wordt door de politie meegenomen en opgesloten, Stadgenoot heeft een ontruiming aangevraagd, maar door uitstel van de ontruiming kan de statushouder na vrijlating alsnog terugkeren op de woning. De betrokken statushouder had op last van de politie niet terug mogen keren op de huisvestingslocatie. Bij dergelijke casuïstiek is een strakke regie én communicatie naar alle betrokkenen van groot belang. Stadgenoot geeft aan dat dit proces nog steeds aandacht en verbetering verdient.

- Meer (financiële) ruimte om bij ernstig overlast gevende casuïstiek extra inzet te kunnen plegen / inzet tijdig te kunnen opschalen op een huisvestingslocatie; ondersteuningstraject intensiveren, meer beheer/toezicht op de locatie, intensiveren ondersteuning van de community builders op de huisvestingslocatie, strakkere regie, ect..
- Wens Stadgenoot; processen in de modelafspraken met betrekking veiligheid toch graag SMARTer formuleren; duidelijke termijnen benoemen voor afhandeling van overlast gevende situaties en exit strategie verder uitwerken. Er is bij Stadgenoot behoefte aan meer concrete handvatten. Stadgenoot geeft aan dat de Gemeente de exit strategie naar hun mening nu onvoldoende kan waarmaken, met als gevolg dat de veiligheid van omwonenden in overlast gevende situaties soms teveel risico loopt.

4. Stadgenoot wil graag bestuurlijk agenderen;

- Als er sprake is van langduriger escalatie op een huisvestingsproject (zoals nu op Stek Oost) moet er ruimte zijn voor het afwijken van de gemaakte afspraken met de corporaties.
  Wens Stadgenoot m.b.t. Stek Oost; Instroom statushouders in ieder geval tijdelijk stoppen (tot eind 2022 of tot wanneer een betere verdeling van draagkracht-draaglast is bereikt)
  en koersen op een andere verdeling van de statushouders-jongeren van 50-50% moet van kunnen worden afgeweken naar een verdeling 30-70% (nadat de statushouders na 5 jaar worden geherhuisvest).
  5.1, 2, e benoemt dat niet alle corporaties de wens hebben geuit om de verdeling 50-50% te wijzigen. Vanuit de gemeente willen we 1 lijn trekken richting alle corporaties.
- Ruimte creëren om huurcontracten van overlast gevende statushouders sneller / eenvoudiger te kunnen ontbinden, bijvoorbeeld door de aanvraag voor ontbinding van het huurcontract van een overlast gevende statushouder al te kunnen aanvragen als 70% van de betrokken deelnemers in een MWZO overleg akkoord is met ontruiming (in plaats van 100% van de deelnemers, zoals nu de afspraak is).
- Andere huurcontractvormen voor statushoudersjongeren in de leeftijd 18-23 jaar; deze doelgroep huisvesting middels omklapcontracten met begeleiding in plaats van reguliere huurcontracten. Of deze doelgroep niet meer huisvesten op de huisvestingsprojecten.

Acties;

Veiligheid / 5.1, 2, e Kun jij kijken naar en reageren op de vragen van Stadgenoot wat betreft Veiligheid;

- Tijdens reguliere veiligheidsoverleggen met betrekking tot huisvestingslocaties eerder in kaart brengen welke statushouders op een locatie extra kwetsbaar zijn en overlast gevend gedrag goed monitoren en hier vanuit de betrokken spelers tijdig op anticiperen. Is hierin nog verbetering mogelijk?
- Ruimte creëren om huurcontracten van overlast gevende statushouders sneller / eenvoudiger te kunnen ontbinden, bijvoorbeeld door de aanvraag voor ontbinding van het huurcontract van een overlast gevende statushouder al te kunnen aanvragen als 70% van de betrokken deelnemers

in een MWZO overleg akkoord is met ontruiming (in plaats van 100% van de deelnemers, zoals nu de afspraak is). Is dit wenselijk / bespreekbaar?
- Stadgenoot geeft aan dat er strakkere regie nodig is op overlast gevende casuïstiek met statushouders en de afhandeling van crisissituaties door de verschillende betrokkenen bij ernstig overlast gevende situaties. Stadgenoot geeft aan dat dit proces nog steeds aandacht en verbetering verdient. Is hierin nog verbetering mogelijk / haalbaar? Zo ja, welke voorstellen voor verbetering stel je voor?
- Wens Stadgenoot; Processen in de modelafspraken met betrekking veiligheid toch graag SMARTer formuleren; duidelijke termijnen benoemen voor afhandeling van overlast gevende situaties en exit strategie verder uitwerken. Is hierin nog verbetering mogelijk? Zo ja, op welke onderdelen?

Wonen 5.1, 2, e 5.1, 2, e; Kunnen jullie onderzoeken wat er nog gedaan kan worden vanuit Wonen (en de GGD) om het proces van het huisvesten van statushouders aan de voorkant nog beter te organiseren;
- scherpere selectie van statushouders voor de gemengde huisvestingscomplexen door Wonen door een intensievere samenwerking met COA en de GGD. Kan hierin nog meer gedaan worden?
- Verplicht invullen van het K10 formulier bij het screenen van statushouders op psychische klachten aan de voorkant. Kan dat?
- Bijsturing doelgroep op de projecten; overgrote deel 23 + huisvesten op de projecten. Is dat wenselijk / bespreekbaar?
- Andere huurcontractvormen voor statushoudersjongeren in de leeftijd 18-23 jaar; deze doelgroep huisvesting middels omklapcontracten met begeleiding in plaats van reguliere huurcontracten. Of deze doelgroep niet meer huisvesten op de huisvestingsprojecten. Is dat wenselijk / bespreekbaar?
- Voorlichtingen van Wonen aan statushouders in een azc /noodopvang opnieuw opstarten met nadrukkelijke aandacht voor het wonen op een huisvestingsproject en het onderdeel uitmaken van een community. Kan dat toch weer opgestart worden?

SCAV / 5.1, 2, e Kun jij onderzoeken wat er nog gedaan kan worden vanuit de gemeente om het proces van het huisvesten van jong volwassen statushouders (18-23 jaar) aan de voorkant nog beter te organiseren;
- Statushouders in de leeftijd 18-23 jaar alleen een woonvorm mét begeleiding bieden (bijvoorbeeld middels omklapcontract bij zorgaanbieder). Is dat wenselijk/ bespreekbaar/ haalbaar?
- Kamertraining aanbieden aan de statushoudersjongeren van 18-23 jaar, die in Nederland wonen zonder hun ouders. Is dat wenselijk / haalbaar?

GGD / 5.1, 2, e; Kun jij (in samenspraak met Wonen) onderzoeken of het wenselijk is en zo ja, wat er nog gedaan kan worden vanuit de gemeente om de inzet van het K10 formulier bij het screenen van statushouders op psychische klachten aan de voorkant een meer verplichtend karakter te geven bij het huisvesten van statushouders en deze inzet breder uit te rollen?

Stadgenoot / 5.1, 2, e 5.1, 2, e kunnen jullie onderzoeken;
- hoe voldoende ondersteuning vanuit het sociaal beheer te organiseren voor de community builders binnen de huisvestingsprojecten zodat zij zich kunnen richten op het organiseren van een prettig leefklimaat en zij niet/minder belast worden met overlast gevende casuïstiek.
- welke aanscherpingen kunnen worden opgenomen in de huurcontracten

Stedelijk coördinatieteam / 5.1, 2, e kun jij genoemde punten meenemen richting de bestuurder. Kan er een bestuurlijk overleg georganiseerd worden

tussen gemeente en corporaties over de vraagstukken die spelen met betrekking tot de gemengde huisvestingsprojecten, waarbij een deel van de genoemde punten wordt meegenomen?
Kunnen de gemeente en de corporaties daarnaast voor de komende jaren (financiële) ruimte creëren om maatschappelijk preventief programma te organiseren op de huisvestingslocaties en om bij ernstig overlast gevende casuïstiek op huisvestingslocaties extra inzet te kunnen plegen / inzet tijdig te kunnen opschalen indien nodig. Wat is op dit gebied mogelijk?